

Subota, 2. 11. 2024. Spomen svih vjernika pokojnika

ČITANJA: Job 19,1.23-27a; Ps 27,1.4-5.7.8b-9a,13-14; Rim 5,5-11; Iv 6,37-40

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: »Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti; jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan. Da, to je volja Oca mojega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji dan.«

PRIGODNA PROPOVIJED

Svetkovina Svih svetih i Dušni dan dani su koji bude sjećanja, grle uspomenama i misli nam uzdižu k drugoj strani neba gdje počivaju naši najmiliji. Velik bi bio propust kad nas ti blagi dani ne bi potaknuli na zahvalnost dragom Bogu za sjećanja koja nas obogaćuju utjehom i nadom. Velik bi propust bio kad ne bismo Bogu od srca rekli hvala za dar života i za dar bližnjih koji život krijepe radošću i snagom.

Promatrajući čovjeka koji je prožet osjećajem zahvalnosti, primijetit ćemo da je stav njegova tijela malčice nagnut prema naprijed, čime i nesvjesno sugerira otvorenost prema onome pred kime stoji. Ujedno i blago pognut, što sugerira skrušenost i gestu prošnje pred vrijednostima za koje zahvaljuje. Na takav stav poziva nas evanđeoski ulomak u kojemu Isus otkriva Očevu volju i svoje poslanje. Na takav stav pozivaju nas i ovi sveti dani u kojima će svaki iskren čovjek pognuti glavu pred veličinom i tajnama Božjim, pred smrću i životom, pred uskrisivanjem u posljednji dan, pred pozivom i poslanjem koje Bog nama povjerava. Pred tajnama koje ne možemo razumom dokučiti ni umom obujmiti, možemo ih jedino srcem obgrliti.

Često u vjerničkim krugovima, kada ljudi jedni druge u trenucima gubitka najbližih žele ohrabriti ili utješiti, možemo čuti kako svisoka i pretenciozno govore o smrti. Govore kao da su proniknuli Božje tajne i kao da vladaju njegovim mislima. Zasiurno imaju dobre namjere, no uvjeravanjima da je smrt „samo malo teži prijelaz“, „samo trenutna skrivenost koju treba vedro prihvatiti“ ili bilo što „samo“, ne pomažu ožalošćenima koji duboko osjećaju da smrt nije ništa „samo“. Kao što živjeti sveto i doći u nebo, također, nije nešto samo tako jednostavno i lako. Dakako da smrt treba prihvatiti s čvrstom vjerom u Boga kojemu „svi žive“. Ali vrijedno je osvijestiti si i riječi sv. Ivana Pavla II.: „Smrt je ipak iskustvo kraja i nosi u sebi nešto od uništenja.“ Za iskustvo smrti usko su vezani trenuci kada se čovjek hrva sam sa sobom i s tolikim ljudima za svoju mrvicu nade. Nade koja je autentična jedino u Božjem obećanju da će njegovo lice gledati oni koji su čista srca, čija je ljubav iskrena i nepatvorena.

Zato ovih dana kada posebno boli pogled na prazno mjesto za stolom, kada bole riječi koje nismo izgovorili, kada boli i osmijeh jer ga ne možemo više vidjeti na licima onih koji su naš osmijeh bili, ne samo glave pred Božjim tajnama, nego pognimo i srca pred tajnom ljubavi. Pognimo duše pred toplinom svijeće koja izgaranjem sugerira žrtvu.

Pred mirisom cvijeta čija krhkost podsjeća kako i čovjek bez korijena i bez ruke koja ga zalijeva brzo vene. Ne dajmo da tako uvene i ljubav prema onima čiji osmijeh još možemo biti, čiju nadu još možemo blagošću oživjeti, a ne grubošću pokopati. Dok još imamo vremena stvarati lijepa sjećanja, a ne gorka kajanja.

Ovo su dani u kojima se ne treba oholiti i uznositi, kada ne treba mnogo pričati i propovijedati, nego mnogo slušati i razumjeti, ali ne umom, već nevinošću srca. Zato kada razmišljamo o nebu i kada se borimo za svoju nadu da će dragi Bog za nas sačuvati komadić raja i da će nas ondje naši bližnji dočekati, nemojmo zatirati onaj komadić srca koji ne zna što su filozofiranja i pametovanja, koji ne razumije nadmetanja i proračunatosti. Promišljajući tako o poniznosti i iskrenosti srca, o stavu skrušenosti pred smrću i životom, o stavu zahvalnosti koji je blago pognut, tako živa slika pognutih tijela naših starih majkica uskrisava u mislima. Nisu njihova tijela toliko pognuta zbog težine životnih križeva, nego više zbog stava zahvalnosti za te križeve i unatoč njima. Tako je živa slika njihovih ruku koje su se silno radovale učeći nas prvim koracima, koje su nas tako vjerno ispraćale i dočekivale na našim putovanjima i lutanjima. Koje nisu mirisale na parfemske kreme, nego na životne rane, na topli i omiljeni ručak i na zemlju. Nije to bila aroma luksuznih parfema, ali taj je miris značio duhu najsvetije riječi koju je zemlja iznjedrila – miris doma. Zato i raj, naš nebeski dom, miriše na svete ruke naših djedova i baka, očeva i majki. One su nas tako nježno, ali sigurno i čvrsto, baš kao u prvim koracima, pridržavale kroz život svojim molitvama. U skrovitosti i strpljivosti, požrtvornosti, poniznosti, jednostavnosti. A nerijetko i u usamljenosti, nepoštovanju, strepnji, patnji koju su pretrpjeli... Kako bi rado dobri Bog uslišao naše želje za njihovim mirom u svetosti! Uvjeren sam da bi on objeručke prihvatio naše čežnje da ih odmah „sve privuče k sebi“. Ali moramo biti svjesni da njihov mir ovisi i o našem vjernom i iskrenom životu, onakvom na koji bi i na nebu i na zemlji oni mogli biti ponosni. Zato živimo tako da u vječnosti više ne moraju biti pognuti. Bogu na slavu, njima u spomen i nama za taj komadić raja koji miriše na svete ruke doma, živimo tako da se ne moraju sramiti kada njima u mislima i srcima uskrisavaju slike naših života.

Znamo da život nije svakog čovjeka mazio takvom ljepotom sjećanja. Nažalost, mnogi ljudi proživljavaju tešku stvarnost i razorenost obiteljskih odnosa. Ali Bog nam uvijek na razne načine izravno i neizravno daje snage da ustrajemo. On nikad ne uskraćuje svoju podršku i ne diže svoje ruke od onih koji jedni od drugih ne odustaju, koji se zajedno bore i mole, koji si međusobno pomažu. Zato ovih dana pognimo i glave i srca i duše i zahvalimo Bogu za dar bližnjih, ma gdje bili. Zahvalimo mu, osobito danas na dan molitve za sveta duhovna zvanja, za dar svećenika bez kojih ne bismo mogli naći svoj put prema nebeskom domu. Poklonimo se zahvalnošću pred životom i smrću, pred čistoćom srca i svetošću ruku. Poklonimo se radošću služenja pred voljom Oca nebeskoga, poklonimo se Bogu iskrenošću života u kojoj će on prepoznati i nagraditi našu vjernost. Taj poljubac molitve, taj stručak zahvalnosti anđeli neka odnesu na drugu stranu neba u krilo naših voljenih. A mi ga ponesimo na drugu stranu naših razmirica, u naručje onih koje volimo, tu na zemlji gdje smo pozvani rasti u svetosti.

MOLITVA VJERNIKA

Svemogućemu Bogu Ocu koji u svim vremenima izabire hrabre svjedoke svoje riječi uputimo svoje ponizne molitve.

1. Gospodine, ti iz svih naroda i plemena okupljaš svoj novi narod, svoju Crkvu. Daj da cijelom svijetu ona bude jasan znak spasenja koji mu daruješ, molimo te!
2. Gospodine, ti i danas pozivaš ljude u svoju službu i daruješ im milost da nastave Kristovo poslanje. Osnaži našega papu Franju, našega biskupa Božu, sve biskupe, prezbitere i đakone da ga mogu dostojno izvršavati, molimo te!
3. Gospodine, ti svoju Crkvu pomlađuješ darom mnogih mladića i djevojaka koji su spremni ostaviti sve da bi slijedili tebe. Podigni nova duhovna zvanja i u našem vremenu, molimo te!
4. Gospodine, ti svoju djecu preporođenu vodom krštenja pozivaš na svetost života. Ohrabri svoje sinove i kćeri da iskreno i odvažno odgovore na tvoj poziv, molimo te!
5. Gospodine, ti si obećao nagradu vječnoga života svojim miljenicima. Primi naše drage pokojne u svoje nebesko zajedništvo, molimo te!

Svemogući vjekovječni Bože, ponizno te molimo usliši ove prošnje koje ti tvoj narod danas upravlja. Po Kristu.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE (četvrtak, 31. listopada, uoči svetkovine Svih svetih)

Isuse Kriste, svjetlo svega neba, / život svetih, nado svojih vjernih, / hvalbenu ovu molitvenu žrtvu / primi milostiv! // Nek nebo cijelo ori hvalospjevom, / zbor sviju svetih tebi hvalu pjeva, / anđeli s njima natječu se vijekom / slaveći tebe. // Zagovor moćni naše Odvjetnice, / molitva vjerna zbora sviju svetih / neka nam prosi tvoje oproštenje, / Isuse Kriste. // Putem života ti nas, Kriste, vodi, / blaženstvu vječnom daj da prispijemo, / u dom nas Očev, Sine Božji, zovi / živjeti s tobom! Amen. (*Časoslov*)

IZ KNJIGE LEVITSKOG ZAKONIKA: *Gospodin reče Mojsiju: Govori svoj zajednici Izraelaca i reci im: Sveti budite! Jer sam svet ja, Gospodin, Bog vaš!*

Gospodine Isuse, ti nas pozivaš na svetost jer to je jedini put kojim možemo ispuniti Očevu volju. To je put zbog kojega si ti trpio, bio mučen, razapet i uskrsnuo kako bismo mi mogli njime sigurno doći k tebi. To je put kojim su kročili svi tvoji prijatelji – sveti – koje si osposobio da nama pokazuju pravi put. Svetost nije raskoš, nije povlastica pojedinaca, ona je nužnost ljudske naravi, našega razvoja, prvi uvjet i cilj našega poziva. Ti si rekao: „Budite savršeni kao što je savršen vaš nebeski Otac.“ Dakako, savršeni toliko koliko je moguće u našoj ljudskoj uvjetovanosti, u suradnji s tvojom milosti. Kako to možemo konkretno ostvariti? Tako da tvoja volja mora postati našom voljom. Zar ljubav nije podvrgavanje volji i želji ljubljenoga? To je sve. Tako razumljivo i tako jednostavno. Ali teško ostvarivo! Nemoguće bez trajnog sudjelovanja s tvojom, Isuse, milosti, bez sredstava koja si nam ti, Gospodine, pružio na raspolaganje. A to je molitva, poniznost, poslušnost, razmišljanje u tišini pred tobom u Presvetom Sakramentu, odricanje, žrtva, blagovanje Tijela tvogoga, Gospodine... Teško, jest, teško, ali je moguće. Zato što znamo da ne postoji ni jedan herojski čin što ga ne možemo ostvariti uz pomoć Bezgrešne! Ako te ljubimo njezinim srcem, onda je moguće! U tome je sva tajna. (*Prema sv. Maksimilijanu Kolbeu*)

IZ EVANĐELJA PO MATEJU: *Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!*

Dobri Isuse, tvoji prijatelji – sveci, predvođeni tvojom Majkom Marijom, pokazuju nam da svetost nije privilegija tek neke manjine, nego dužnost svih nas kršćana. Ustvari, ako naučimo ljubiti, naučit ćemo biti i sveti. Svetost je obveza svakog kršćanina. Biti uvijek spreman na odricanje, na služenje, na ljubav – to je svetost. (*Prema sv. Majci Tereziji*). Mi smo se večeras sabrali jer želimo ići tim putem. Želimo moliti da nas i naše bližnje vodiš tim putem. Osobito da one koji nas vode, svećenike, ravnaš na trag svoga presvetog Srca. O, Isuse, molimo te za dobrobit cijele Crkve. Daruj joj ljubav i svjetlo svojega Duha. Riječima svećenika podari snagu kako bi se okorjela srca mogla pokajati i vratiti tebi, Gospodine. Daruj nam svetih svećenika, ti ih sam podrži u svetosti. O, božanski i Veliki Svećeniče, neka ih posvuda prati snaga tvoga milosrđa i neka ih štiti od đavolskih zasjeda i zamki kojima su neprestano izložene duše svećenika. Neka snaga tvoga milosrđa, Gospodine, razbije i uništi sve što bi moglo okaljati svetost svećenika, jer ti možeš sve. (*Molitva svete Faustine za svetu Crkvu i svećenike*)

IZ PRVE PETROVE POSLANICE: *Opašite bokove pameti svoje, trijezni budite i savršeno se pouzdajte u milost koju vam donosi Objavljenje Isusa Krista. Kao poslušna djeca ne supriječujte se prijašnjim požudama iz doba neznanja. Naprotiv, kao što je svet Onaj koji vas pozva, i vi budite sveti u svemu životu. Ta pisano je: Budite sveti jer sam ja svet.*

Mozaik je umjetničko djelo koji čine sitni dijelovi različitih tvari, boja i oblika. Oblici i boje, skladno složeni, čine ljepotu privlačnu za oko, smirujuću za dušu koja se zna diviti. Ljudski je život kao ploha za mozaik. Nečija veća, nečija manja. Svaka misao, želja, odluka, svako djelo i nedjelo jesu materijali od kojih se slaže mozaik našega života. Dok smo živi, imamo prilike uljepšavati i dotjerivati svoj mozaik. A kad nas ti pozoveš, onda ćemo skupa s tobom pogledati taj svoj mozaik i vidjeti što smo učinili od svoga života. Naročito kad ga usporedimo s originalom koji je zamislio Otac. A on je čovjeka zamislio za savršenstvo svoje ljubavi. Ljubiti Boga i čovjeka znači biti svet. Živjeti u ljubavi ovdje na zemlji znači hoditi prema životu u nebu. Kada mi, Isuse, promatramo mozaik svojega života izbliza, djeliće odvojene od drugih, onda vidimo pukotine. Vidimo rane i nesavršenosti, grube rezove i ograničenosti, slabosti i mane. Molimo te oprosti nam za te trenutke kada se opiremo tvom pozivu i sebično se izdvajamo iz zajedništva s braćom i sestrama. Jer kada pogledamo širu sliku, onda vidimo ljepotu o kojoj ti govoriš – vidimo ljepotu Crkve koja se sastoji od prihvaćanja drugoga i drugačijega, od molitve, od služenja tebi i drugima. I onda razumijemo što znači put svetosti. Put zajedništva. Hvala ti što smo dio mozaika Crkve koju ravnaš u svojoj ljubavi. Vjerujemo ti da ćeš nas dovesti k sebi. Za taj hod trebamo duhovne pastire, zato te molimo da nikada u tvojoj Crkvi ne ponestane svetih službenika koji će nas voditi riječju i sakramentima. To te molimo zajedno sa svima svetima koji mozaik tvoje Crkve čine najsjajnijim i najdivnijim putem prema tebi.

LITANIJE SVIH SVETIH

Gospodine, smiluj se.

Kriste, smiluj se.

Gospodine, smiluj se.

Kriste, čuj nas.

Kriste, usliši nas.

Oče nebeski Bože,

SMILUJ NAM SE!

Sine Otkupitelju svijeta Bože,

Duše Sveti Bože,

Sveto Trojstvo jedan Bože,

Sveta Marijo,

MOLI(TE) ZA NAS!

Sveta Bogorodice,

Sveta Djevo djevica,

Sveti Mihaele,

Sveti Gabrijele,

Sveti Rafeale,

Svi sveti anđeli i arhanđeli,

Svi sveti redovi blaženih duhova,
Sveti Ivane Krstitelju,
Sveti Josipe,
Svi sveti patrijarsi i proroci,
Sveti Petre,
Sveti Pavle,
Sveti Andrija,
Sveti Jakove,
Sveti Ivane,
Sveti Toma,
Sveti Jakove,
Sveti Filipe,
Sveti Bartole,
Sveti Mateju,
Sveti Šimune,
Sveti Tadeju,
Sveti Matija,
Sveti Barnaba,
Sveti Luka,
Sveti Marko,
Svi sveti apostoli i evanđelisti,
Svi sveti učenici Gospodnji,
Svi sveti mladenci,
Sveti Stjepane,
Sveti Lovro,
Sveti Vinko,
Sveti Fabijane i Sebastijane,
Sveti Ivane i Pavle,
Sveti Kuzma i Damjane,
Sveti Gervazije i Protazije,
Svi sveti mučenici,
Sveti Silvestre,
Sveti Grgure,
Sveti Ambrozije,
Sveti Augustine,
Sveti Jeronime,
Sveti Martine,
Sveti Nikola,
Svi sveti biskupi i priznavatelji,
Svi sveti naučitelji,
Sveti Antune,
Sveti Benedikte,
Sveti Bernarde,

Sveti Dominiče,
Sveti Franjo,
Svi sveti svećenici i leviti,
Svi sveti redovnici i pustinjaci,
Sveta Marijo Magdaleno,
Sveta Agato,
Sveta Lucijo,
Sveta Janjo,
Sveta Cecilijo,
Sveta Katarino,
Sveta Anastazijo,
Sve svete djevice i udovice,
Svi sveci i svete Božje,

Milostiv budi,
Milostiv budi,

Od svakog zla,
Od svakog grijeha,
Od srdžbe svoje,
Od nagle i nepripravne smrti,
Od zasjeda vražjih,
Od srdžbi, mržnje i svake zle volje,
Od duha bludnosti,
Od groma i zla vremena,
Od biča potresa,
Od kuge, gladi i rata,
Od smrti vječne,
Po otajstvu svetog utjelovljenja svoga,
Po došašću svojem,
Po rođenju svojem,
Po krštenju i svetom postu svojem,
Po križu i mucijoj svojoj,
Po smrti i ukopu svojem,
Po svetom uskrsnuću svojem,
Po čudesnom uzašašću svojem,
Po dolasku Duha Svetoga utješitelja,
Na dan sudnji,

Mi grešnici,
Da nam oprostiš,

Da se dostojiš na pravu nas pokoru privesti,
Da se dostojiš svoju svetu Crkvu ravnati i uzdržati,
Da se dostojiš poglavicu apostolskog i sve crkvene redove u svetoj vjeri uzdržati,
Da se dostojiš neprijatelje svete Crkve obratiti,

ZAGOVARAJTE NAS!

**OPROSTI NAM GOSPODINE!
USLIŠI NAS, GOSPODINE!**

OSLOBODI NAS, GOSPODINE!

TEBE MOLIMO, USLIŠI NAS!

Da se dostojiš kraljevima i vladarima kršćanski mir i pravu slogu darovati,
Da se dostojiš svemu puku kršćanskomu mir i jedinstvo udijeliti,
Da se dostojiš sve koji lutaju k crkvenom jedinstvu povratiti i sve nevjernike k svjetlu evanđelja privesti,
Da se dostojiš nas same u svetoj službi svojoj potkrijepiti i uzdržati,
Da duše naše k nebeskim željama uzdigneš,
Da sve dobrotvore naše vječnim dobrima naplatiš,
Da se dostojiš plodove zemlje dati i očuvati,
Da duše naše, braće, rođaka i dobrotvora naših od vječnoga prokletstva izbaviš,
Da se dostojiš mrtvima pokoj vječni darovati,
Da se dostojiš uslišiti nas,
Sine Božji,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, **OPROSTI NAM GOSPODINE!**
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, **USLIŠI NAS, GOSPODINE!**
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, **SMILUJ NAM SE!**

Oče naš...

- I ne uvedi nas u napast.
- Nego izbavi nas od zla.

POMOLIMO SE. Bože, komu je vlastito smilovati se vazda i oprostiti, primi molbu našu da nas i sve sluge tvoje koje stežu okovi grijeha milosrđe tvoje dobrote milostivo odriješi. Usliši, molimo, Gospodine, molbe onih koji te ponizno mole i oprosti grijehe onima koji ti se ispovijedaju, da nam zajedno oproštenje i mir dobrotivo udijeliš. Neizrecivo milosrđe svoje, Gospodine, milostivo nam ukaži, da nas zajedno i od grijeha sviju odriješi i od kazna koje za njih zaslužujemo izbaviš. Bože, koga grijeh vrijeđa, a pokora ublažuje, pogledaj milostivo na ponizne molbe puka svojega i odvrati bičeve srdžbe svoje koje za grijehe svoje zaslužujemo. Svemogući vječni Bože, smiluj se sluzi svojem papi našem Franji, upravljaj ga po svojoj milosti na putu spasenja vječnoga da s pomoću tvojom ono što je tebi ugodno želi i svom jakošću izvrši. Bože, od koga su svete želje, pravi savjeti i pravedna djela, daj slugama svojim onaj mir koji svijet ne može dati, da i srca naša budu zapovijedima tvojim poslušna i sadašnja vremena, bez straha od neprijatelja, po tvojoj zaštiti mirna. Užezi ognjem Duha Svetoga srce naše, Gospodine, da tebi čistim tijelom služimo i neokaljanim srcem omilimo. Bože, Stvoritelju i Otkupitelju sviju vjernih, dušama službenika i službenica svojih udijeli otpuštenje sviju grijeha, da oproštenje koje su vazda željele, pobožnim molbama postignu. Djela naša, molimo, Gospodine, milošću svojom preteci i pomoću prati da svaka naša molitva i radnja s tobom vazda počinje i početa da se s tobom dovršuje. Svemogući vječni Bože, koji zajedno nad živima gospoduješ i nad mrtvima, i svima se smiluješ za koje unaprijed znaš da će vjerom i djelom biti tvoji, tebe ponizno molimo da oni za koje odlučismo moliti, i koji ili još sada žive na svijetu ili su se već preselili u vječnost, po zagovoru sviju svetih tvojih oproštenje svih svojih grijeha milostivo zadobiju. Po Gospodinu našem Isusu Kristu, Sinu tvome, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog po sve vijeke vjekova. Amen.

MOLITVA ZA SVEĆENIKE
(sv. Male Terezije)

O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, sačuvaj svoje svećenike u svome presvetom Srcu, gdje im nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljanima njihove posvećene ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje sveto tijelo. Očuvaj čistima njihove usne koje su crvene od tvoje predragocjene krvi. Sačuvaj čisto od svega zemaljskog njihovo srce, zapečaćeno uzvišenim znakom tvoga slavnoga svećeništva. Neka rastu u ljubavi i vjernosti prema tebi i štiti ih od zaraze ovoga svijeta. Snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, daj im snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njihov rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Amen.

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA
(kardinala Franje Kuharića)

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru dobri i vječni Svećeniče! Mi te ponizno i skrušeno molimo, s tvojom Majkom te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji koje će hrabro primati blagoslov djece. Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju. To te svim srcem molimo. U njima ti dolaziš. *Dođi Gospodine Isuse!* Amen.

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Bože Sveti! Blagoslovi našu Varaždinsku biskupiju podižući u njoj velikodušne mladiće i djevojke koji će odano služiti Crkvi i tvome narodu kao svećenici, đakoni, redovnici, redovnice i tebi posvećene osobe. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu